

De ontvangst in Como-huis in South Yarra

MELBOURNE — Eindelijk was het dan zover, Koningin Beatrix en Prins Claus waren in Melbourne. Velen waren teleurgesteld want slechts 400 mensen konden een uitnodigingskaart bemachtigen en deze uitverkorenen waren als kleine kinderen op Sinterklaasavond, vol verwachting.

Het was een echt gezellig gebeuren, zonder drama, veel lichte conversatie en gelacht, kortom een leuk intermezzo in de hum-drum van het dagelijks drukke leven van de meeste genodigden.

Het begon om 3 uur in de namiddag van 31 oktober, velen in hun zondagse best, de geslaagde Nederlanders die "hun" Koningin kwamen begroeten.

De dagbladen van Melbourne hadden er geen melding van gemaakt, er is zoveel te doen in deze stad, en wie kent nu de Nederlandse koningin? Maar voor de Nederlandse gemeenschap was dat anders, een ieder die was uitgenodigd, kwam en genoot, zong het Wilhelmus uit volle borst en voelde zich weer thuis!

Om kwart voor vier kwamen Hare Majesteit, Koningin Beatrix en Zijne Koninklijke Hoogheid, Prins Claus aan en werden allereerst ontvangen met een erewacht, bestaande uit leden van de NESWA (Netherlands ExServicemen & Women's Association). Daarna werd er door de goegemeente een lange file gevormd en in de balzaal drukten de Koningin en de Prins persoonlijk de hand van iedere genodigde en had zelfs nog een paar aardige woorden voor velen.

De Koningin kwam toen met de Prins naar buiten en hield in de grote tent een korte toespraak, die zowel informeel als zeer hartelijk was en ons Nederlanders werkelijk een hart onder de riem stak. Daarna kwam zij van het podium af, in de meest letterlijke

zin, en mengde zich zonder verdere formaliteit onder ons, het gewone volk en sprak spontaan en met duidelijk plezier met de velen, die zich om haar verdrongen. Het liep gelukkig niet uit de hand en hoewel onze Consul zich zorgen maakte, was het een zeer spontaan en zeer hartelijk gebeuren.

De pers uit Nederland was goed vertegenwoordigd en zal niets dan goede woorden kunnen hebben over dit gebeuren. Het Como park en huis met zijn mooie tuinen was wel een heerlijk oord om te vertoeven. Het weer werkte ook mee om dit een onvergetelijke dag te maken voor iedereen, maar zeer zeker voor uw verslaggever.

Dirk Eijsbertse.

Koningin Beatrix favoriet Melbourne Cup menigte

MELBOURNE — Onze Koningin op de Melbourne Cup in stralende zonneshijn en vrijkaartjes in mijn zak voor het karnaval op Flemington Racecourse; waar een Nederlandse afkomst al niet toe leidt!

hang en leger cameramensen. Zij zag er fleurig uit in een zomerjurk van lichtgroen met lila en creme met bijpassende breedgerande hoed. Vriendelijk lachend ging zij de rij langs, lof sprekend over het prachtige weer, de fijne gelegenheid en de oranje jurk van een tweede generatie tiener in de groep.

De Victorian Racing Club had met touwen een stuk grasveld voor de hoofdtribune afgezet, waar de eregaste haar "nationals" even kon ontmoeten, ongestoord door de meer dan 90.000 andere Cupgekken. Tegen twee uur konden wij van deze oase over de hoofden van de deinende massa veertig meter naar links de dames zien flaneren op het podium van de "Fashions on the Field", tien meter achter ons stond een kring van boekmakers onder hun groene parasols non-stop geld te vangen, en op de renbaan even verder liepen driehonderd in berenmutsen en korte rokjes geklede Schotten vreemde patronen te marcheren onder het spelen van hun doedelzakken, fluiten en trommels. Een vaderlandse dame met een grote rode hoed probeerde dichterbij de omrastering te komen waar Koningin Beatrix zou verschijnen. Zij verklaarde aan de brave man die opzij gedrukt werd dat zij Prins Claus een kus wilde geven. "Nou, geef die maar aan mij", zei de nuchtere kerel.

De favoriet Empire Rose won op briljante manier en spoedig kwam de officiële groep van de tribune voor de prijsuitreiking. Achter mij stond een zwaar getatoeëerde jongeman te kijken hoe deze hem vreemde "Queen" de gouden bekertjes uitdeelde. Het woord Beatrix was zeker te moeilijk voor hem, want onder het heffen zijn fles export lager met eeltige werkershanden riep hij luidkeels "Good on you Betty".

Onder het rennen van de Cuprace zat Hare Majesteit tussen de Gouverneur Generaal van Australië, Sir Ninian Stephen, en de voorzitter van de VRC, Peter Armytage. De kluwen van veelkleurige jockeyshirts kwam voor de eerste keer langs de tribune, als een peloton wielrenners met pompende paardendijen in plaats van achterwielen, en terwijl het volk zijn spanning uitte met oordovend gebrul was aan de naar de mond gebrachte samengeklampde handen van de Koningin te merken dat haar bloed ook bruisde.

Voor dat verder kon gaan arriveerde Hare Majesteit met haar aan-